

Komunistično razbojništvo

Mednarodni komunizem se je očitno zaklel ustvariti zmedo v latinski Ameriki. Za svobodne prebivalce ameriškega kontinenta prihaja ura odločitve. To velja za latinske Amerikance, kakor za anglosaške.

Po težkih porazih komunističnih gverilcev v državah Centralne Amerike, dalje v Venezueli in Boliviji ter še pred tem v Argentini, so mnogi menili, da se bodo komunisti „spametovali“ in „uvideli“, da tu nimajo bodočnosti. Toda samoprevara svobodnega sveta, da gleda na komuniste kot na normalne ljudi, še ni premagana. Do spoznanja, da so komunisti zločinski obsedenci, se bo svobodnemu svetu treba čim prej dokopati, če se bo hotel rešiti.

Svetovni komunizem — naj boobarvan sovjetsko, kitajsko, kubansko ali jugoslovansko — ostaja vedno enak in stremi neprestano in vztrajno za ciljem nadvlade nad človeštvom. Zato naj pade Che Guevara, naj gine v ječah Regis Debray, naj bo ubit Inti Peredo — na njihovo mesto stopi nov komunistični zločinec in nadaljuje satansko delo. Dominikanskega komunističnega Caamaño iščeta argentinska policija in Interpol po Argentini, na Intijevo mesto je stopil Peredov brat Leique. Še po tako hudem udarcu se zločin znova dvigne.

Spreminjanje bojne taktike je največja značilnost komunističnega zločinstva v latinski Ameriki. Namesto uničenih gverilskih podvigov na podeželju posameznih južnoameriških držav, je komunizem sedaj začel z mestno gverilo. Ropa banke, ugrablja vidne osebnosti, zaseda radijske postaje in preko njih oddaja revolucionarne proglase, napada policijske postaje in vojašnice, da si nabira orožja in municije.

Dve komunistični skupini teh mestnih gverilcev sta doslej najbolj aktivni: Tupamaros v Montevideo in MR-8 (Movimiento Revolucionario de Octubre) v Sao Paulo. Njuna javno označena filozofija revolucije je „osmešiti oligarhijske vlade, pokazati revnim ljudskim slojem, kako lahko je zoperstaviti se diktaturi, razširiti nestabilnost in končno zrušiti obstoječo vlado in odpraviti severnoameriški vpliv. V tem trenutku zgodovine ne more nihče dvomiti, da ima oborožena skupina, naj bo še tako majhna, večje možnosti postati velika ljudska vojska, kakor pa skupina, ki bi se omejila le na izdajanje revolucionarnih proglašev. Naša strategija spada v sklop kontinentalne strategije ustvariti mnogo Vietnamov, da bodo intervencionisti imeli veliko dela na številnih in razkropljenih frontah.“

V Braziliji ima komunistična gverila tudi namen — vsaj tako je nedavno izjavil njen vodja Carlos Marighela — preiti s svojim delovanjem iz mestnih središč spet na podeželje, da bo „leto 1969 postalo leto kmečke gverile v Braziliji.“ Po načrtu, ki so ga pripravili, nameravajo napadati velika posestva v notranjosti države in pobijati živino ter meso razdeljevati med kmečko prebivalstvo. Brazilski gverilci, kakor kaže, se hočejo varovati napak, ki jih je delal Che Guevara v Boliviji, da ni dobil odziva med še tako revnim kmečkim slojem. Kakor je bila krutost bolivijskega terena, združena z izvežbano protigverilsko akcijo, poguba za Che Guevaro, tako bo brez dvoma razsežnost brazilske države praktično neprebavljiva za Maringhelove gverilce — če bodo pozitivne brazilske sile resnično odločno nastopile proti komunističnemu zločinstvu.

Pozitiven in odločen nastop proti komunističnemu zločinstvu je sploh nujen po vseh latinsko-ameriških državah. Ta obstaja v tem, da je treba brez oklevanja in brez ozira na kogar koli temeljito reševati pereče družbene probleme, da bo onemogočeno delovanje številnim hujskačem in koristen budalom mednarodnega komunizma. Običajno razbojništvo ugrabitev, ropov in izsiljevanj bo morala svobodna družba

KOSYGIN V PEKINGU

DOLG RAZGOVOR S ČUENLAJEM

V največje presenečenje zahodnih mednarodnih krogov sta se pretekli teden v Pekingu sestala sovjetski komunistični predsednik Kosygin in kitajski komunistični predsednik Čuenlaj. Kakor je znano, se je Čuenlaj izognil snidenju s Kosyginom, ko je komunistični svet pokopaval severnovietnamskega komunističnega predsednika Hočiminha v Hanoju. Čuenlaj je priletel v Hanoj samo na kratko slovo od mrtvega tovariša, nakar se je vrnil v Peking še predno je v Hanoj priletel Kosygin. Sovjetsko časopisje je takrat napadlo Čuenlaja, da se je „nespoštljivo“ obnašal do Hočiminha.

Kosygin je v Hanoju ostal do Hočiminhovega pogreba in se ga tudi udeležil. Iz Hanoja se je z letalom vrnil v Moskvo, od tam pa po kratki seji sovjetskega vrhovnega vodstva partije odletel v Peking.

Opazovalci ugotavljajo, da se je pravzaprav Kosygin ponižal, ko se je podal v Peking. Na letališču v Pekingu ga je sicer pričakal Čuenlaj, vendar je bilo snidenje povsem formalno ter sta se oba komunistična brez velikih ceremonij s svojimi svetovalci zaprla v predsedniško palačo v Pekingu na skrite razgovore.

Sestanek je trajal štiri ure. Po koncu razgovorov sta Kosygin in Čuenlaj izdala skupno poročilo, v katerem ugotavljata, da je bil njun sestanek „koristen za obe strani“ in da je bil pripravljen „po skupnem dogovoru“. Ta dogovor je bil po mnenju opazovalcev, vsekakor izvršen v Hanoju, vendar si ne znajo razlagati, zakaj se je Kosygin najprej vrnil v Sovjetsko zvezo.

Sovjetska zveza in rdeča Kitajska sta imeli svoj zadnji direktni stik februarja 1965, ko sta se prav tako v Pekingu sestala tudi Kosygin in Čuenlaj. Tudi takrat je bil Kosygin prej v Hanoju ter sta se Čuenlaj in Kosygin sestala dvakrat, ko je Kosygin letel v Hanoj in ko se je vračal v Moskvo.

O predmetu razgovorov so samo ugibanja. Menijo, da sta Kosygin in Čuenlaj vsekakor govorila o nadaljevanju vojne v Vietnamu, pa tudi o sporu med Moskvo in Pekingom. Menijo, da je Kosygin opozoril Čuenlaja, naj Kitajska preneha z izzivanjem Sovjetske zveze. Iz končnega skupnega poročila obeh komunistov pa je razvidno, da razlik nista poravnala in da ostajata oba komunistična velikana vsak na svojem tiru še naprej.

Izrael napada

Arabci odgovarjajo

Izrael je pretekli teden presenetil Arabce in ostali svet z uspešno vojaško akcijo velikega obsega. Izkrcaj je tanke in drugo težko orožje na egiptanski strani suškega prekopa ter uničil vrsto Nasserjevih vojaških postojank, s katerih je Egipt izvajal vojaške akcije na izraelsko ozemlje. Vso vojno operacijo je krilo izraelsko letalstvo. Po nekaj urah udarnih komandnih akcij so se Izraelci umaknili na svoj breg suškega prekopa in objavili, da je bil ranjen samo en njihov vojak, izgubili pa so eno letalo, čigar pilot se je rešil na izraelsko stran prekopa.

Med Arabci, predvsem v Kairo, je završalo. Nasser se je počutil spet močno ponižanega, zlasti še, ko je izraelski vrhovni poveljnik general Dayan objavil, da izraelskih vojaških akcij proti Arabcem s tem še ni konec, temveč predstavljajo šele nov začetek. Izrael se ne namerava pustiti izčrpati

v dolgotrajni vojni z Arabci in jim bo prizadejal težke udarce, da bo njihova vojska in državna ekonomija močno trpela.

To se je tudi zgodilo, kajti Izrael je takoj naslednji dan izvedel hud letalski napad na nove vojaške naprave v Egiptu, pozneje pa še na nekatere vojaške objekte v drugih arabskih državah.

Izrael je pred kratkim dobil pošiljko 50 severnoameriških superosrednjih lovskih letal Phantom, niso pa objavili, če jih je že uporabil v zračnih bitkah proti Arabcem.

Arabski teroristi so medtem po evropskih prestolnicah napadli več izraelskih poslatištev in objavili, da nameravajo po vsem svetu uničevati judovsko imovino. Arabske teroristične organizacije so tudi objavile, naj se ljudje ne vozijo z izraelskimi letali, ker bodo na njih izvršeni atentati.

Dubček pred izgonom iz partije

Seznam dvanajsterih

Češkoslovaška partija skrbno organizira čiščenje v svojih vrstah, od najvišjih do najnižjih članov. Javno se je v tisku in radiju začelo pisati in govoriti o nujnosti „strnjenja komunističnih sil proti reakcionarnim elementom“ v partiji ter kot glavnega krivca vedno pogosteje označujejo bivšega predsednika Dubčeka in še dvanajst drugih češkoslovaških komunistov.

Eden vodilnih češkoslovaških časnikarjev Borivoj Horak je po naročilu partije pred dnevi obtožil Dubčeka in njegovo okolico „laži, pol-resnic, fantastičnih neresnic, legend in pravljic“. Ponovil je stare partijske obtožbe, da je Dubček zavračal ponovna sovjetska opozorila pred invazijo avgusta lanskega leta in da je tedanjim notranjim ministrom Jožef Pavel paraliziral češkoslovaško protišpijonažo prav v trenutku, ko je bila infiltracija zahodnih političnih agentov na višku.

Horak nadalje piše: „Kako naj to imenujemo? Kako se moramo izogniti besedi izdaja?“

Nato omenja dvanajst komunistov iz Dubčkovega kroga, med njimi Smrkovskega in Kriegela, poleg njih pa še

zatrete z najstrožjimi ukrepi. Nobeno popuščanje ni na mestu. Nobeni politični oziri ne smejo igrati vloge pri iztrebljanju te kužne bolezni komunizma.

Tudi naš slovenski obolol ne sme manjkati.

znanega olimpijskega tekača Zatopeka, ki se je javno postavil proti sovjetski invaziji ter šahovskega mojstra Ludeka Pachmana, kateri je že v zaporih.

„Ti so nas vodili, ti morajo prevzeti odgovornost. Bežati pred to odgovornostjo bi bilo nemoralno,“ grozi Horak.

I Z T E D N A V T E D E N

Kiesinger in Pompidou, zahodnonemški in francoski predsednik, sta se dogovorila, v soglasju z ostalimi predsedniki držav, članice skupnega evropskega trga, da se bodo sestali na vrhunsko konferenco v drugi polovici novembra.

Cinizem brez primere je bil prejšnji teden predlog sovjetskega delegata v organizaciji ZN, naj na svojem letošnjem zasedanju glavne skupščine izglasuje načelo o „pravici vsakega naroda, da svobodno določa svoj politični status“. Predlog je podprla Poljska, poleg ZSSR tudi ena od sil Varšavskega pakta, ki je napadla lansko leto Češko-slovaško.

Everett McKinley Dirksen, nedavno umrl republikanski vodja ameriškega kongresa, je imel večji politični vpliv v ZDA in v zunanjem svetu, kakor večina ameriških predsednikov, je izjavil severnoameriški predsednik Nixon ob njegovem pogrebu.

Guido Inti Peredo, pomočnik padlega mednarodnega komunističnega Che Guevare, je bil ubit v La Pazu, prestolnici Bolivije, pretekli teden. Policija ga je

Exportación revolucionaria de Cuba

Ya no constituye ninguna novedad la denuncia que Fidel Castro "exporta" su revolución a la América Latina. Pero más reciente y menos conocida es la penetración cubana en África negra, donde suscita vivas inquietudes en numerosos estados Africanos. Se ha probado, que un variado número de cubanos se encuentran presentes en el Congo-Brazaville, donde consolidaron el "régimen revolucionario" hace más de dos años. En Guinea, donde aseguran la protección de Sekú-Turé. Se infiltraron en Tanzania y allí sirven de instructores en campos de formación de guerrilleros. Algunos centenares de militares y "consejeros" cubanos participan, a veces personalmente, —como ha sido el caso del Congo-Kinshasa— en operaciones subversivas desencadenadas en diferentes lugares a través del Continente africano. Por otra parte, estas operaciones se dirigen, sobre todo, contra los gobiernos moderados a quienes los agentes de Fidel Castro aspiran eliminar para reemplazarlos con equipos revolucionarios.

Este proceso ha comenzado tras las deliberaciones de la Primera Conferencia Tricontinental, celebrada en la capital cubana en enero de 1966 en la cual se ha declarado —una vez más— guerra a todo lo que represente libertad y dignidad humanas.

Kubanski revolucionarni izvoz

Danes že ne predstavlja nobeno novost obtožba proti Fidelu Castru, da „izvažajo“ svojo revolucijo v Latinsko Ameriko. A bolj sodobna in manj poznana je kubanska infiltracija v črni Afriki, kjer vzbuja nemir v mnogih afriških državah. Dokazano je, da se večje število Kubancev nahaja v Kongu-Brazaville, kjer so pomagali pred več kot dvema letoma utrditi „revolucionarni režim“. Prav tako se nahajajo v Gvineji, kjer pomagajo varovat Sekú-Tureja. Infiltrirali so se tudi v Tanzanijo ter tam delujejo kot vaditelji v taboriščih za gverilsko formacijo. Več sto kubanskih vojakov in „svetovalcev“ sodeluje, včasih osebno (kot v primeru Kongo-Kinshasa) pri prevratnih manevrih, izvedenih na različnih krajih širom afriškega kontinenta. Po drugi strani so te operacije naperjene zlasti proti zmernim vladam, katere hočejo Castrovi agenti zrušiti ter jih zamenjati s svojimi revolucionarnimi ekipami.

Ta proces se je začel po zasedanju Tricontinentalne konference, ki je bila v kubanski prestolnici v januarju 1966, med katero se je ponovno proglašala vojna vsemu, kar predstavlja človeško dostojanstvo in svobodo.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

PROCENTI GOR — PROCENTI DOL

Pretekli teden (četrtek 11. popoldan) je predsednik države general Onganía nepričakovano imel daljši sestanek s časniki. Med potekom je odgovarjal na najrazličnejša vprašanja, ki so mu jih stavili časniki, ki se običajno nahajajo v vladni palači. Čeprav snov in odgovori niso predstavljali kakšne važnejše novosti (potrjeni so bili razni principi v sedanjem delu vlade), je ta nenadni sestanek dal opazovalcem dovolj snovi, s katero sedaj predejo možne bodoče razvoje. Politično življenje argentinskih vlad ima tradicionalno karakteristiko, da se v mesecih septembra in oktobra rade izvedejo vse mogoče spremembe. Letos to poudarjajo zlasti še po zadnjem predsednikovem govoru pred vojaškimi poveljniki (glej prejšnjo številko Sv. Sl.), in pa zato, ker se v teh mesecih odigravajo razni interesi delavskega razreda na paritarnih komisijah.

Mimo paritarnih komisij ne more iti noben analist sodobnega argentinskega razvoja. Vse bodoče delovanje na sindikalnem polju je odvisno od uspehov (ali neuspehov) teh pogajanj. Delavsko delovanje pa je nujne važnosti za razvoj naroda, za „socialno dobo“, ki jo vlada namerava izpeljati in po njej (ko pride) za politični izhod države. Ni mogoče zanikati, da je sindikal-

ni sektor skrajno politiziran. A trenutno se dogajanje suče okoli povišice plač, ki jih delavci zahtevajo. Podjetniki so izdali poročilo, v katerem navajajo, da delavske zahteve glede plač na paritarnih komisijah v vseh slučajih presega 40% povišice in dosežejo v nekaterih primerih celo 100%. Povišice pa skoro ne bodo mogle presegati 12%. Ker se podjetniki delavcem ne marajo zameriti, in ker delavci načrtno zahtevajo visoke povišice od vlade same, oboji sporazum zavlačujejo do trenutka, ko bo o povišicah morala po zakonu odločiti državno tajništvo za delo, torej vlada. Ta pa nikakor ne bo mogla ugoditi delavskim zahtevam. Zato opazovalci že sedaj napovedujejo veliko delavsko splošno stavko pred začetkom novembra. — Temu se pridružujejo še razni študentski nemiri (aktivisti so zopet nastopili proti resnični volji študentske večine), kar prerokuje „toplo“ pomlad. Tudi železničarski konflikt (o njem posebej) se pridružuje celotnemu procesu. Vsekakor čaka vlado še težka doba, ko bo morala, po ekonomskih dosežkih zadovoljiti delavske zahteve glede raznih socialnih ugodnosti, zlasti glede realne vrednosti delavskega zaslužka.

ZELEZNICE: PO DVEH TIRIH?

Znano je, da železnice vozijo po dveh tirih. To se dogaja tudi v Argentini in ne samo v realnem, temveč še v prispodobnem smislu. Zaradi sankcij, ki jih je državno železniško podjetje podzvelo proti nekaterim uslužbencem zaradi stavke dne 30. maja, se je del gremija upri in napovedal stavko. Tako je od pretekega petka 12. t. m. progla Mitre med Retirom in J. L. Suarez, kakor tudi rosarijska sekcija močno okrnjena. Izvedeni so bili tudi razni atentati na pomožne vlake, ki vozijo po zasilnem urniku. Ker se je stavka razširjala kakor olje po vodi, je vlada sklenila krepko poseči v konflikt. Na podlagi zakona o civilni obrambi države je mobilizirala vse stavkajoče železničarje ter dala vrhovno oblast nad izvedbo zakona predsedniku državne železniške družbe generalu J. C. de Marchiju. Nekateri delavski sektorji železničarskih sindikatov so novo stanje sprejeli. Nekateri manjšinski pa še naprej vztrajajo na svoji uporni poziciji. Ko zaključujemo naše poročilo, gre ta konflikt naprej po dveh vzporednih tirih: vlada hoče na vsak način doseči normalno delovanje železnic, uporni sindikalisti pa „železno“ vztrajajo na svojih zahtevah. Se bosta ta dva tira kje združila? Prihodnji dnevi bodo razrešili to uganko.

Pred dvajsetimi leti so se pričeli prvi slovenski tečajji verouka v tedanji hiši slovenskih emigrantov na Ramón Falconu, kjer je bilo natrpanih par desetih družin in kopice otrok. Takoj nato pa se je istotam začel tudi šolski pouk slovenščine, ki so ga začele požrtvovalne učiteljice iz svoje slovenske zavestnosti. Tako so nastali ljudsko šolski tečajji sami od sebe prav tam, kjer se zdaj dviguje mogočni slovenski centralni dom Slovenska hiša. Začetek je dobil polagoma organizacijsko obliko, ki jo je med drugim pomagal klicati v življenje pokojni požrtvovalni šolnik Mizerit. Kmalu so se ti tečajji razširili po vsej Argentini, kjer je bila večja skupina slovenskih otrok. Šolski prostori so bili kar v privatnih hišah. Zdad so večinoma v lepih in lastnih domovih, v centru mesta in v njega okolici Velikega Buenos Airesa, pa tudi v notranjosti tako v Córdoba, Miramaru, Mar del Plati, Mendoza in celo v Bariločah ter še kje. Ljudskim šolam so se pridružili otroški vrtni in končani ljudski šoli srednješolska gimnazija, ki je pred kratkim praznovala desetletnico. Vseh teh prosvetnih delavcev, šolnikov, učiteljev in profesorjev se je na Veliki šmaren spomnila Zedinjena Slovenija, v katere okviru je organizacija šolstva, jim pridelila prijateljsko družabno večerjo ter jih odklovala s spominsko diplomom.

V nedeljo, 21. t. m., pa prireajo vse ljudske šole v Buenos Airesu svoj vsakoletni Slomškov dan, ki pa je letos posebej posvečen spominu dvajsetletnice ljudskega šolstva v Argentini. Proslava se bo vršila v Slovenski hiši in vse šole se je bodo udeležile s svojimi učitelji, učenci in — zastavami.

Za slovensko zastavo bodo stopali naši Argentinčiki. Nič jim to ne bo zmanjševalo njih argentinskega patriotizma, ki ga čutijo do svoje rojstne države. Nasprotno: dodalo jim bo še slovensko zavest, da so potomci slovenskih vseljencev, da se uče spoznavati tudi zemljepis in zgodovino svojih staršev, predvsem pa — da znajo tudi jezik in se ga ne sramujejo, temveč ga skušajo obvladati v čim večji meri. In to ne samo iz ljubezni do staršev, temveč tudi iz zavesti, da — kolikor jezikov znaš, toliko ljudi veljaš! In tako se mimogrede naučiš en jezik več, kar v svojem rodnem domu in ga izobrazil potem v slovenski šoli.

In zato je ta dan, ko nastopajo naši učenci s petjem slovenskih pesmi, z deklaracijami, z vajami in z igrice v prvi vrsti praznik staršev in učiteljev, katerim izkazujejo učenci svoje slovenske nastope v zahvalo.

In starši naj vzamejo to hvaležnost otrok resno kot plačilo in kot uspeh svojega napora za vzgojitev slovenske zavesti svojih otrok. Nihče ne brani v Argentini nikomur nositi slovensko zavest v srcu in mišljenju.

Zato naj si starši vzamejo za svojo dolžnost naučiti svoje potomstvo slovenskega jezika predvsem v domu samem potem pa ga tako izobraževati, da bo otrok zmožen ne samo slovensko govoriti, ampak tudi brati in pisati, ter da se bo sam izobraževal ob branju v tako obvladane jezika, kot jo danes kažejo otroci tukajšnjih zavednih družin, če se pojavijo po kakem naključju v domovini. Nas starejših dolžnost, do naših staršev, katerih grobovi

leže v domovini, je, da gojimo slovenski jezik kar najdlje v rodu in tako povezujejo rodove v domovini z rodovi v tujini. Danes razdalje izginjajo, sodobne komunikacije povezujejo vse kontinente z brzino, da slovenstvo v tujinah ni več nujno izolirano, temveč vedno lahko v tesnem stiku z vsem globalnim slovenstvom. Zato ni nujno, da se izgubimo v okolju, temveč kljub okolju lahko ohranjamo svoj jezik in svojo povezanost s Slovenci vsepovsod živo in koristno. Zato se ne odpovemo tej svoji dolžnosti do slovenstva in ga vcepimo tudi mlademu rodu, da se bo po naši smrti s ponosom imenoval potomec slovenskega naroda, ga spoštoval in bo v kakršnikoli zvezi z njim in Slovečijo. Vsem tistim staršem, ki se tega zavdajo in pošiljajo svoje otroke v slovenske dopolnilne šole, naše priznanje. Čestitajo jim pa tudi otroci sami s svojimi uspehi na takih akademijah.

Za starši pa se moramo zahvaliti predvsem vzgojiteljem te mladine. So to veroučitelji, šolniki, ki nekateri tudi že dvajset let nepretrgoma žrtvujejo

Slovenski maturanti iz Celovca po Jugoslaviji

Osemindvajset maturantov celovške Slovenske gimnazije je bilo 12 dni na maturitetnem potovanju po Jugoslaviji. Potovali so iz Celovca preko Zagreba in do Skopja in nato čez Čakor do Dubrovnika, Splita, Reke in Ljubljane. V ponedeljek, 1. septembra sta jima v Ljubljani v hotelu Union slovenski prosvetni minister in avstrijski generalni konzul napravila sprejem. Najprej jim je govoril slovenski prosvetni minister nato pa še avstrijski gen. konzul dr. Heinrich Riesenfeld, ki je v svojem pozdravnem govoru poudaril med drugim: „Želim vam iz vsega srca da bi uspešno zmagali v tem boju in da bi prehodili vašo življenjsko pot kot zvesti avstrijski državljani in pa istočasno kot zavedni člani slovenske kulturne skupnosti. Vsak posameznik izmed vas naj

svoj prosti čas slovenski vzgoji otrok; pa tudi drugim izobražencem, ki tem učiteljem in učiteljicam pomagajo v idealnih žrtvah. Vsem tem ne pristojajo zaslužena diploma, temveč živa hvaležnost vseh Slovencev, ki znajo ceniti njihovo žrtvo, njihovo ljubezen do mladega rodu in njihove napore, da ostane slovenstvo živo v našem rodu do zadnjih usodnih možnosti. Prav tako se ob tej priliki spominjamo vseh mecenov, ki skrbijo za slovenske šolske knjige, ter sploh za organizacijo šolskega pouka, prostorov itd., kar je s tem v zvezi. Vsem tem je tak zaključni nastop otrok gotovo najprisrčnejši in največji uspeh njihovega žrtvovanja.

Starši, učiteljstvo, mecene in otroci: tak šolski nastop koncem leta na Slomškov dan, je gotovo njihova največja nagrada za žrtve, trud in obiskovanje teh tečajev, ki so ponos naše emigracije in največji dokaz, da izpolnjujemo Slomškovo načelo ohranjati s slovenskim jezikom največji zaklad, ki so ga nam zapustili v oskrbo naši starši. Domovina jim bo hvaležna, kakor smo jim sedaj mi.

Študijski dnevi v Dragi

Študijski dnevi v Dragi so postali že tradicionalno srečanje slovenskih izobražencev iz zamejstva, zdomstva pa tudi iz Slovenije. Društvo slovenskih izobražencev iz Tresta je letošnje študijske dneve posvetilo predvsem slovenski zgodovinsko-politični problematiki. V soboto je predaval zgodovinar univ. prof. v Ljubljani dr. Fran Zwitter o prelomnih razdobjih v zgodovini Slovencev v 20. stoletju. Predavanje je bilo na akademski višini in podkrepjeno z arhivskimi podatki, ki so javnosti šele v zadnjem času dostopni. Prof. dr. Zwitter je prikazal predvsem delo za ostvareitev nove državne tvorbe Jugoslavije, v katero so po prvi svetovni vojni vstopili tudi Slovenci, ter zgodovinski razplet v težkih in usodnih časih druge svetovne vojne. Predavatelju so udeleženci postavili veliko vprašanj, na katera je odgovarjal. Koreferat je podal dr. Janko Zerzer, profesor na slovenski gimnaziji v Celovcu, ki je stvarno prikazal potek in posledice plebiscita na Koroškem leta 1920.

Študijski dnevi v Dragi

V nedeljo zjutraj je bila najprej maša na prostem, ki jo je daroval ob so-maševanju štirih duhovnikov msgr. dr. Lojze Škerl, škofov vikar v Trstu. V pridigi je msgr. Škerl med drugimi omenil, kakšne naloge čakajo slovenske izobražence danes.

Prvo predavanje je imel msgr. dr. Rudolf Klinec, škofijski kancler v Gorici, ki je na analitičen način prikazal manjšinski problem v luči naravnega prava in krščanske etike. Msgr. Klinec se je v svojem predavanju dotaknil skoraj vseh problemov in težav, ki tarajo zamejske in zdomske Slovence.

Zgoščen pa je bil poskus prikaza verskega stanja v Sloveniji danes, ki ga je posredoval Drago Klemenčič, odgovorni urednik „Družine“ v Ljubljani. Predavatelj je opozoril, da so statistični podatki o verskem stanju v Sloveniji včasih varljivi in da verski položaj ni tako rožnat kot zgleđa na prvi pogled.

Popoldne so prof. dr. Boris Pahor iz Trsta, dr. ing. Dušan Nendl iz Aa-

„Jednik je vezan na svoje verige, kmet pa je vezan na zemljo in letne čase: ta dva stavka izražata dva popolnoma različna odnošaja. Poslušimo se bioloških primerjav, ki so v tem pogledu še najbolj osvetljuječe. Kaj pomeni „dihati svobodno“? Bo to opravilo docela „neodvisnih“ pljuč? Ravno nasprotno: pljuča dihaajo toliko bolj svobodno, kolikor bolj trdno, bolj intimno so povezana z ostalimi telesnimi organi. Če se ta vez zrahlja, dihanje postane vedno manj svobodno in, če se vez prekine, dihanje zastane. Svoboda je funkcija življenjske povezanosti.“

Francoski filozof Gustave Thibon, Retour au réel, str. 140

„Spet ena Jermanova!“

Zmaga namreč. Tako je buenosaireski „Clarín“ naslovil poročilo o XXVIII. državnem smučarskem prvenstvu. Tudi drugi časopisi so prinesli novico, eden izmed najlepših dnevnikov Južne Amerike „La Prensa“ pa je objavil kar trikolonsko poročilo vzdolž cele strani: „France Jerman je zmagal v tekmi na dolgo progo“. Velika fotografija prikazuje našega rojaka prav ko prihaja na cilj. Dopisnik govori v posebnem poglavju o dvajsetih letih Jermanovega smučarskega udejstvovanja. Drugo poglavje spet opisuje njegove zmage od leta 1949 pa vse do danes, ko se poslavlja od uradnih državnih ali meddržavnih tekem.

Naši bralci, ki leto za letom sledujejo rezultate tekmovanj, vedo, da je naš rojak leta 1949 prvič nastopil in si prisvojil pokal državnega prvaka. Ko si je zlomil nogo, se dolgo ni dalo trenirati s polno paro; v naslednjih dveh sezonah sta ga „nesla“ Bruno Pertile, Italijan (1950) pa Slovenec Janez Flere (1951). Za tem je tri leta zaporedoma spet kot prvi prihajal na cilj, l. 1955 pa ga je — zadnjikrat — doletelo drugo mesto. Severnoamerikanec Dave Shaw mu je odnesel lavoričke, čeprav mu je bil tik za petami. Odslej, to je od l. 1956 pa do letos, z izjemo l. 1965 in 1966, ko ni bilo mogoče tekmovati, pa so pokali stalno prihajali v njegove roke. Kakor je Jerman že lani izjavil prijateljem, letos pa tudi časnikarjem, je to pot še enkrat nastopil, želeč, da bi ga pred umikom s tekmovalnih prog premagal kdo od mlajših, tak, ki bi odslej nosil baklo dolgoprogashev naprej.

4. septembra t. l. je za prvenstvo v dolgih progah startalo 33 tekmovalcev, razdeljenih v dve kategoriji. Treba je bilo preteči 15 km. Prvi je dospel na cilj naš rojak in sicer v času 1h 14' 4" 5/10. Drugi je bil Enrique Curione (1h 14' 22"), tretji Lorenzo Alia (1h 23' 28"). V drugi kategoriji je zmagal Ernesto Inostroza (1h 25' 52"), drugi je bil Jorge Vallmitiana (h) (1h 27' 39"), tretji Ramón Montivero (1h 31' 25"). Štirje tekmovalci so med tekmo omagali.

Ko se je tek že bližal zadnji četrtini, se je Curione tako približal Jermanu, da sta bila samo za eno sekundo narazen. Vse je kazalo, da bo mladi tekač, v prihodnjih letih brez

chna in časnikar Franc Jeza iz Trsta nakazali svoje misli in ugotovitve, kakšno pot naj izbirajo Slovenci za svojo ohranitev in za najboljšo mednarodno uveljavitev. Vsi trije predavatelji so v svojih prikazih nakazali problematiko in tudi konkretno zažrtali svoje predloge. Kakor po ostalih predavanjih, tako se je tudi po teh razvila široka diskusija.

dvoma državni prvak, Jermana prehitel. Toda dolgoletna Jermanova praksa in dovršena tehnika sta pripomogli, da je s sproščenim kakor gotovim ritmom začel prav proti koncu prehajati v vedno večjo brzino in tako mogel pretrgati ciljski trak z 18 sekundami prednosti pred prvim zasledovalcem. Našega zmagovalca je sprejela vojaška godba z maršem, medtem ko je občinstvo s hrupnimi klici in burnim ploskanjem nagradilo njegov uspeh.

„Briljantno slovo velikega športnika“ piše eden izmed časnikarjev, ko opisuje prihod na cilj. Drugi govori o posnemanju vredni lekciji, ki jo odhajajoči Jerman daje mladim športnikom in ne le 33 sotekmovalcem, mnogim med njimi tudi 20 let mlajšim od njega.

Tudi ko časopisi ne bi omenili, da je Jerman Slovenec, vsaj vsa bariloška skupnost ve, kakšna kri mu teče pe žilah. Slovenci po vsej Argentini pa tudi drugod se veselimo tega njegovega uspeha. Posebno še, ker gre — in je vedno šlo! — za več kot le za „športno zmago“. Jermanu ni šport nikdar bil življenjski cilj in zadnji namen. On je resničen športnik, človek, ki se zaveda, da je smisel športa zdrav duh v zdravem telesu. Več kot zmaga je vredna borba! Ponosni smo nanj tudi še zato: kakor so dosežki naših andinistov ponesli slovensko ime po Argentini in po svetu, tako je tudi on s svojimi zmagami uveljavljal slovensko ime.

Navdušenje za tek na dolge proge, ki se je rodilo tam v dneh Fantovskih odsekov doma v Dolu pri Ljubljani, je prišlo z njim preko avstrijskih smučičev sem dol pod Ande. Pred leti je bil proglašen za „Moža leta“ v argentinskem športu, toda zdi se, da ga naslovi prav dosti ne mičejo... Vedno je enako preprost, vedno delaven, vedno s srcem pri smučanju, delav za stopa državo na svetovni Olimpijadi (Skwaw Walley, ZDA), ali pomaga pripravljati proge za „starinske“ ali „mladinske“ tekme v slovenski bariloški skupnosti.

Franceta Jermana, „Frenka“, ki je predsednik SPD (Bariloče) ter eden ustanovnikov SPD (Buenos Aires), poznava skoraj vsa naša skupnost, zlasti pa naša mladina, ki v poletnih mesecih tabori med bariloškimi jezerci. Kolikokrat so skupine deklet in fantov taborile pri njem pod steno Tronadorja!

Naš prvak odhaja z oficialnih tekmovalj. Ne dvomimo pa, da bo vsaj del časa, ki mu bo preostajal, ko skuša zdaj slovensko ime uveljaviti tudi na drugih področjih, še vedno stal ob strani mladini v Bariločah.

Delavnemu članu naših organizacij, našemu vnetemu bralcu, ki te dni sprejema čestitke, iskreno čestita tudi Svobodna Slovenija.

Cerkve v Jugoslaviji

Razmah vpliva predvsem katoliške Cerkve v komunistični Jugoslaviji je vedno manj po godu jugoslovanski komunistični partiji. S tem problemom se je že ponovno baval Centralni komite partije v Beogradu, ni pa prišel do odločilnih sklepov, kako to delovaje zatreti, ne da bi povzročil odmev v zunanjem svetu, od katerega naklonjenosti Titov režim prav za prav obstaja.

Beograjsko partijsko glasilo Borba je v treh zaporednih številkah posvetilo dolge članke vprašanju Cerkve v državi. Prva dva je naslovlilo z „Ekspanzijo“ in „Aktivnostjo Cerkve“ ter v prvem članku med drugim pravi:

„Ni dvoma, da se zadnje čase Cerkve trudi in ji neredko tudi uspe, da modernu deluje. Vse verske skupnosti obnavljajo stara in zidajo nova sveetišča, organizirajo kulturne, zabavne in rekreativne prireditve, dajejo pouk v verouku in drugih povsem znanstvenih disciplinah za mladino ter izdajajo več listov in modernu opremljenih publikacij. Zanimivo je zapisati, da so zadnja leta verske prireditve vedno bolj obiskane... Cerkve se zlasti bavi z nacionalnimi odnosi. Posamezni ško-

fje katoliške Cerkve izkoriščajo razne prilike, da se predstavljajo kot politični predstavniki hrvatskega naroda, pri čemer jim posebej služijo verski listi, od katerih v istovetanju vere in naroda je najbolj trdovraten „Glas koncila“. Patriarhat srbske pravoslavne cerkve, za katero se smatra, da deluje na „tradicionalni ravni“ spet poskuša predstaviti to Cerkev kot edinega resničnega varuha srbskega naroda in njenih narodnih in zgodovinskih vrednot. Posamezniki te Cerkve se trudijo, da bi prikazali kompromitirana sodelovca okupatorja Stepinca in Nikolaja Velimirovića kot narodna mučenca in velikana. Kult Stepinca zlasti širijo katoliški duhovniki—emigranti... Na drugi strani zadnji dve leti list „Pravoslavje“ objavlja stare članke pokojnega Nikolaja Velimirovića...“

V drugem članku „Borba“ razpravlja o „skrbi Cerkve za mlade duše“ in ugotavlja: „Medtem ko število otrok in mladine, ki prihaja na veroučne ure narašča, pa politične organizacije le počasi reagirajo na vse večjo aktivnost duhovščine v vzgoji in izobrazbi. Katoliška Cerkev v pridobivanju mladih duš dosega opazne re-

zultate... V Sloveniji vsak drug otrok hodi k veroučnemu pouku, a v nekaterih krajih te republike od 90 do 100 odstotkov učencev obiskuje verouk.

Načini delovanja katoliške Cerkve med otroci in mladino so zelo raznovrstni in takorekoč neizčrpni. Poleg verskega pouka, ki je zelo učinkovito organiziran v prostorih s prijetnim okoljem in ki ga vršijo z izkoriščanjem modernih in privlačnih pomožnih sredstev, organizirajo za dijake in študente izlete in ekskurzije po državi in v inozemstvo, dajejo brezplačen pouk iz raznih predmetov, delijo štipendije, itd. Razen tega kažejo mladini filme, kupujejo žoge za nogomet in druge športne igre, organizirajo krojne tečaje, učenje klavirja, itd. Duhovniki pogosto obiskujejo vernike in se zanimajo za njihove otroke. V boju za ekspanzijo svoje Cerkve katoliška duhovščina včasih celo prestopa meje narodnega prava in krščuje pravoslavne otroke. Tak slučaj se je zgodil v baški vasi Ruskem Kosturu, kar je izzvalo razumljivo ogorčenje v bližnjih mestih, toda dejanje je ostalo lokalizirano samo na Ruski Kostur. Zyeza mladine, Socialistična zveza in Zveza komunistov ostajajo v nekaterih krajih inertne...

Sodelovanja z mladino si brez dvoma želi tudi srbska pravoslavna cerkev, dasi je njen vpliv na mladino, v primeru s katoliško Cerkvijo, slabši. Tudi srbska pravoslavna cerkev organizira brezplačne ure iz raznih predmetov za dijake. V zvezi s tem list „Pravoslavje“ piše: „To pionirsko delovanje se je začelo izvajati lanske šolske leto 1967/1968 in je prineslo izredne rezultate...“

V tretjem članku, pod naslovom „Procvit verskega tiska“ Borba pravi:

„Listi in publikacije katoliške Cerkve so leta 1961 imeli 250.000 izvodov naklade, leta 1965 8.250.000, minulo leto 1968 pa so dosegli višino 11.000.000 izvodov... Od vseh listov katoliške Cerkve v državi je vsekakor najbolj znan in najvplivnejši „Glas Konceila“, ki je začel izhajati leta 1962 in ki ga petnajstnevno izdajajo v ok. 180.000 izvodih. „Mali glas koncila“ je mesečnik z ok. 40.000 izvodov. Ta dva lista urejujejo v Zagrebu, medtem ko v Beogradu beograjske škofije tiskajo mesečnik „Blagovest“ z naklado 36.000 izvodov.

Centralni list srbske pravoslavne Cerkve, ki je začel izhajati leta 1966, je petnajstnevnik „Pravoslavje“, ki ga

tiskajo v Beogradu v ok. 25.000 izvodih. Pravoslavna Cerkev izdaja tudi „Glasnik“ v ok. 3000 izvodih, potem dvomesečno revijo „Pravoslavni misijonar“ v 50.000 izvodih. „Cerkev—koledar“ v 12.000 izvodih in priljubljeni „Zepni koledar“ v ok. en milijon izvodov. Srbska pravoslavna Cerkev tiska v angleščini časopis „Srbska pravoslavna Cerkev, njena preteklost in sedanost“. Ta publikacija bo kmalu začela izhajati tudi v srbohrvaščini v 2000 izvodih. Najnovejši časopis te Cerkve je „Teološki pogledi“, ki ga tiskajo v 2000 izvodih...

Tisk Islamske verske skupnosti je v razliko od katoliškega in pravoslavnega, centraliziran: v Sarajevu izhaja dvomesečni list „Glasnik“. Svoj list „Jevrejski pregled“ (ok. 3500 izvodov) izdaja judovska verska skupnost, „Adventistični glasnik“ (8000 izvodov) pa izdaja Adventistična verska skupnost.“

Vse te ugotovitve Borba zaključuje: „V prav zadnjem času pa katoliška Cerkev (in tudi pravoslavna) pogosto zahteva, da bi prav tako, kakor druge družbene in politične organizacije in ustanove, dobila na razpolago tudi ostala sredstva za informiranje: radio, televizijo in javne tribune...“

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA.— Akademski pevski zbor „Tone Tomšič“ je na mednarodnem tekmovalnem pevskih zborov v italijanskem mestu Arezzo zasedel četrto mesto v obvezni sodobni literaturi in 3. mesto v narodni pesmi. Prvo mesto je zasedel zbor državnega kolegija iz Misourija s 186 točkami od 200 možnih, drugo mesto je dobil mešani zbor iz Santa Fe, Argentina, tretje pa komorni zbor Walther von Vogelweide iz Innsbrucka.

KOPER.— V pokrajinskem muzeju v Kopru so 26. avgusta odprli razstavo fresk akademskega slikarja, restavratorja in kopista Izidorja Moleta z Brezovice pri Ljubljani. Za to razstavo je pripravil Mole 28 fresk — kopij raznih slovenskih Marij in 22 originalnih fresk z različnimi motivi. Mole se že 15 let peča z odkrivanjem in reševanjem fresk ter je v Sloveniji delal pri 50 objektih, lani je pa sodeloval pri reševanju fresk v djakovski katedrali.

LJUBLJANA.— V tisku je četrta izdaja Prešernovih pesmi v angleščini, ki jo bo izdala Državna založba Slovenije v koprodukciji z angleškim založnikom Johnom Calderjem. Pri tej izdaji Prešernovih poezij je sodelovalo več priznanih angleških in slovenskih prevajalcev, med njimi prof. dr. Anton Slodnjak in prof. Janko Lavrin.

MARIBOR.— 26. avgusta popoldne je prispel na jugoslovansko-avstrijsko mejo v Šentilju poseben transport, s katerim so peljali kapsulo ameriške vesoljske ladje „Apollo 8“. S to ladjo so ameriški vesoljci Borman, Lovell in Anders decembra 1968 prvič obkrožili Luno. Po krajšem postanku na meji je transport nadaljeval vožnjo in okoli 15.30 prispel v Maribor. „Apolla 8“ so prek Avstrije prepeljali iz Münchena, kjer je bil razstavljen v Nemškem muzeju. Iz Maribora je transport nadaljeval pot v Zagreb, kjer bodo ladjo razstavili v ameriškem paviljonu na zagrebškem velesejmu.

LJUBLJANA.— Ob koncu avgusta so bili v vsej Sloveniji, razen v Prekmurju, hudi nalivi. Zaradi tega so mnoge reke prestopile bregove. Soča, Sava in Savinja so povzročile hudo škodo, v zgornjesavski dolini so hudourniki naplivali velike količine materiala, predvsem v Podkorenu in Gozdu Martuljku. Nad Polhovim Gradcem se je utrgal oblak, voda je ponekod preplavila cesto Dobrova—Polhov Gradec in vdrla tudi v nekatere hiše. V Zagorju je Medija povzročila veliko škodo, vdrla je v nakladalne prostore separacije rudnika Zagorje ter v številne stanovanjske hiše. Do Prekmurja pa dvotedensko deževje ni prišlo. Ker je bilo v Prekmurju letos zelo malo dežja, se bo čutilo pri letini; ajde mnogokje sploh niso sejali ker so čakali na dež, ki ga pa ni bilo.

TOLMIN.— Po hudem deževju v zahodni Sloveniji je temperatura zelo padla. Na Tolminskem takega vremena v tem letnem času ne pomnijo že 42 let, razen tega je sneg pobelil tolminske vrhove v noči na 27. avgust. Iz kronike

je razvidno, da je prav tako pobelil sneg tolminske hribe 27. avgusta 1927.

RADENCI.— Zdravilišče Radenci praznuje letos stoletnico, ki so jo slovesno praznovali 6. septembra. Ob tej priliki je uprava zdravilišča začela z uredništvom povečave zdravilišča. Kot prvo delo bo gradnja novega hotela z 250 posteljami, potem ureditev nove kopalniške naprave in druge izboljšave ter še nov hotel, tako da bi znašala zmogljivost zdravilišča 800 postelj. Zgradili so že tudi nove polnilne naprave za radensko slatino ter bodo prihodnje leto mogli poslati na trg kar 17 milijonov litrov te priljubljene mineralne vode. Razen tega so sklenili z neko nemško firmo pogodbo o izdelavi dveh brezalkoholnih pijač katerih osnova bo slatina.

NOVO MESTO.— Pod vzožjem Trške gore so pričeli obnovljati Stari grad, ki so ga partizani — kakor večino gradov v dolini Krke in Mirne — med vojno hudo poškodovali.

TRBOVLJE.— Zasavski rudniki so podražili premog. Od 1. septembra je zagorski premog dražji za 10%, hrastniški in trboveljski pa za 5%. Premogovniki bodo s podražitvijo pridobili okoli 2.000.000 dinarjev več dohodkov, kar pa bo kaj malo vplivalo na višino osebnih dohodkov zaposlenih v premogovnikih. Povprečni dohodki delavcev so bili v prvem polletju 1.114 din na mesec, pa se s povišenjem ne bodo bistveno spremenili, ker bodo dohodek porabili za kritje višjih izdatkov pri nakupu reprodukcijskega materiala in za nekatere izboljšave delovnih pogojev v zagorskem rudniku.

Iskreno čestitamo

V preteklem tednu sta slavila petdesetletnico rojstva predsednika dveh slovenskih domov v Velikem Buenos Airesu in sicer g. **IVAN DIMNIK** iz San Martina in g. **JOŽE VIDMAR** iz Berazategui-ja.

G. Dimnik je iz znane Dimnikove družine iz Device Marije v Polju pri Ljubljani. V izseljenstvu se ves čas vmeto udeležuje v raznih političnih, gospodarskih in verskih organizacijah. Ima lastno kovinarsko podjetje.

G. Vidmar pa je iz dolenske občine Šmihel-Stopiče. Skrbno vodi Slovenski dom v Berazategui-ju in se zelo trudi za njegov razvoj. Tudi sicer se živo zanima za vse slovensko javno in društveno življenje.

Oba predsednika sta proslavila svoj lepi jubilej skoraj na skrivaj, zgolj v krogu družine in najožjih prijateljev. Vendar se nam zdi prav, da obema pozrtvovalnima javnima delavcema tudi javno čestitamo s toplo željo, da bi jima dobri Bog dal mnogo zdravja in moči za nadaljnje prepotrebno delo za ohranitev slovenstva v Argentini. Tem čestitkam se pridružuje tudi Svobodna Slovenija, katere zvesta naročnika sta oba jubilaranta ves čas v Argentini.

Slomškov dom ob 3. obletnici

Slomškov dom slednje leto slavi obletnico svoje blagoslovitve. V nedeljo 13. t. m. je bila običajna spominjska proslava, ki je imela letos svojo posebnost. V soboto je prišel z avionom iz Afrike preko Brazilije koroški župnik č. g. Vinko Zaletel. Rad se je odzval prošnji, in imel prvo mašo med nami v Slomškovem domu. Pri vходу v dom ga je sprejel ves odbor in mu izročil šopek nageljnov. Pri cerkvenem govoru je takoj z veseljem poudaril to naključje, da je prav njemu dana priložnost, ki prihaja iz Slomškove dežele, da govori v njegovem domu. Da, prihaja iz Slomškove fare. Ko je lani ob obletnici njegove smrti govoril po koroških domovih, je kazal tudi slike odprtja tega Slomškovega doma, ki jih je dobil iz Argentine kot dokaz, da Slomška časte tudi po svetu in se mu posevečajo izseljenske skupine. Nato pa je prišel na pomen besede dom, kjer išče izseljenec nadomestilo za domovino. Toda dom še ni vse, ima tudi še ime Slomškov. In to je važno: brez tega lahko tak dom postane samo bār, samo zabavišče, gostišče, toda važno je, da je poln Slomškovega duha. Tak dom mora varovati slovenski jezik kot največji zaklad, ki so mu ga dali starši, takemu

domu mora biti sveta vera ključ do nadnaravnega življenja, pot do sreče. In tak Slomškov dom naj ne bo samo ta tukaj, ki nosi njegovo ime, taki Slomškovi domovi bi morali biti vsi po vsem svetu, da, Slomškov dom morajo postati tudi naše družine. To osrednjo misel je lepo razvijal in se v koncu zatekel s prošnjo k Brezmadežni, k sv. Cirilu in Metodu, ki ju je Slomšek posebno častil, ter tudi do Slomška samega, naj pomorejo, da ti naši domovi ne bodo izgubili Slomška, in da bo slednja slovenska hiša Slomškov dom.

Popoldanski spored proslave je obsegal naslednje točke: pozdrav gostov (M. Šifrer), pozdrav predsednika F. Pergarja. Nato je šola A. M. Slomška priredila prizorček, v katerem se učenci pogovarjajo o Slomšku, o šoli, o pomenu obletnice in doma, kar je sestavila gospa Holosanova, ter na koncu tudi lepo zapojejo. Nato je imel g. Miloš Stare slavnostni govor, ki ga je zaključil z naslednjimi mislimi:

„Bog je dal Slovincem Slomška, da dvige narod. Zato imamo vsi dolžnost, da njegove misli in ideale obnovljamo, tako tudi tukaj v domu, ki nosi njegovo ime. Ne strašimo se nobene ovire, kajti, kot je bilo povedano, kristjan zmore

ZLATE POROKE

Dolgo časa ni bilo med emigranti zlatih porok, pa je bilo več zlatih maš. Zlate maše smo vedno registrirali, dočim nas o zlatih porokah ni nihče informiral in so se vršile večinoma tiho v družinskem krogu. Pa bi vendarle radi tudi mi iz vsega srca čestitali takim trdnim zakonskim zvezam, zlasti še, ker so si vsi ti v pravi zvestobi delili med seboj največje bridkosti polpretekle dobe; mnogi od njih smrti svojih sinov, vsi pa zapustitev svoje domače

hiše, še več: domovine in delitev be-gunske usode ter boja za obstanek v tujem svetu. Toda ljubezen je premagala vse: domače bridkosti, domotožje in težave in zdaj ob zlati poroki so mogli mirno gledati na preteklost z za-vestjo, da so vse nevesočnosti premagali z ljubeznijo in zvestobo drug drugemu, prav kakor so si obljubili pred petdesetimi leti. In to samo zvestobo do smrti so si znova obljubili tudi pri zlati poroki pri oltarju in v krogu svojih

Krajnik Janez in Antonija

Tako smo zvedeli po ovinkih, da sta po veliki noči praznovala zlato poroko gospod **Janez Krajnik** in njegova žena **Antonija**. Tedaj je prišel iz Združenih držav njun sin dr. Pavle Krajnik, duhovnik vzhodnega in latinskega obreda prav tako hčerka **Martina** por. **Beznik** iz ZDA, iz Lujana pa hči **Rezka**, usmiljenka s. **Antonija**, tista, ki je bila svoj

čas deležna Marijine milosti v zadnjih desetletjih največjem čudežu na Brez-jah. Tudi se jim je pridružila snaha **Anica**, žena njunega pokojnega sina **Petra** z otroki, iz večnosti gotovo sin **Ivan**, ki je padel med Vetrinjski. Lepo so praznovali zlato poroko v La Reji, ko ju je znova blagoslovil njun sin duhovnik.

Krajnik Jože in Ivana

Kmalu za tem — 18. maja — sta praznovala zlato poroko v kapelici v San Nicolasu **Jože Krajnik** in žena **Ivana** roj. **Rupar**. Prihitei so k njima vsi sinovi in hčere s snahami in zeti, tudi iz Bariloč, to so družine **Krajnik** — **Jožeta** in **Toneta** — **Ranzinger**, **Štrubelj**, **Miklič** in **Mavrič**, le hčerka **Rezka** por. **Kepic** iz Združenih držav ni bila prisotna. Vseh vnukov in vnukinj je že 24. Tudi z njimi je bil živo prisoten njun

pokojni sin **France**, ki je padel pri domobrancih. Zanimivo je bilo, da je bil pri slovesnosti prav isti duhovnik, ki ju je poročil pred 50 leti v škofji **Loki**, namreč zlatomašnik dekan **Ciril Milavec**. To je bila zadnja družinska slovesnost **Krajnikove** mame, kajti nekaj tednov nato je umrla in te dni smo jo pokopali z žalno mašo v isti kapelici, v kateri je obnovila svojo zvestobo možu do smrti.

Fink Ignacij in Nežika

V slovenskem naselju v Castelarju sta praznovala zlato obletnico zakonskega življenja g. **Nežika** roj. **Javornik** in g. **Ignacij Fink**. Slavljena je zagledala luč sveta v Mlačevem, slavljence pa v Žalnem na Dolenskem. Pred oltar sta stopila 10. septembra 1919 v kapeli Boštanjkega gradu pri Mlačevem, kjer je bil mladi **Ignacij** oskrbnik gradu.

konca praznovala pravzaprav kar ves teden. Slovenska soseska v Castelarju se je zbrala na predvečer obletnice, 9. t. m. in vsa skupaj čestitala zlatoporočencema. Lepih spominov je bilo nič koliko obujenih tisti lepi večer, slovenska pesem je zaorila skozi okna lične vile, kjer preživljata slavljena svoje srečne dni.

V srečnem zakonu jima je Bog dal šest otrok, tri dekleta in tri fante. Že Ljubljana je poznala tercet sester **Finkovih**, v emigraciji se jim je pridružil še bariton **Božo**, v kvartet. Krščanska in slovenska vzgoja, ki sta jo slavljena dala svojim otrokom, je rodila sado-ve, vsa družina je stala v vrstah zdravih sil slovenskega naroda, ki se je upr komunističnemu brezboštvo v medvojnih letih in vsa družina je šla na pot begunstva, v svobodo, da nadaljuje delo za slovenstvo in proti komunizmu v tujini. **Božo Fink** je bil tudi predsednik centralnega slovenskega društva v Argentini, Zedinjene Slovenije.

Njuni otroci z družinami in najbližji sorodniki pa so jima priredili slavje v nedeljo, 14. t. m. Jubilejno mašo je v zavodu presv. Srca Jezusovega daroval č. g. **Himmelreich**. Slavljena sta obhajilo prejela pod obema podobama. Službo božjo je spremljal s petjem tercet sester **Fink** z **Božotom**, peli pa so tudi njuni vnuki, ki se jih je okoli njiju ob slovesnosti zgrnilo enajst. Slavnostno kosilo je bilo na Slovenski pristavi, v največjem razpoloženju in veselju, z iskrenimi željami v srčih vseh, da bi ljubi **Bog** ge. **Nežiki** in g. **Ignaciu** še tako naprej blagoslavljal življenje in jima bil radodaren, kakor je bil doslej.

Markež Valentin in Marija

Tudi pri Markeževih v Merlu so praznovali petdesetletnico, odkar sta se 15. septembra 1919 poročila na Jesenicah **Valentin Markež** in **Marija Rekar**. **Valentin** je bil iz rodu **Markežev**, ki so bili v vsem bohinjskem in jeseniškem kotu znani po svoji značajnosti in poštenosti. Dva **Valentinova** brata, oba že umrla, sta bila duhovnika: **Msgr. Lojze**, ekonom škofovih zavodov in **Franc**, dekan v Zagorju. **Valentin** je bil po poklicu uradnik, s svojo dobro in zvesto družico **Marijo** pa si je na Jesenicah ustva-

ril lep dom z gostilno in trgovino. Zgodaj je stopil v javno delo. Najprej je prosveti in v strokovnih organizacijah, nato pa predvsem v politiki, kot zave-den pristaš **SLS**. Kaj pomeni, da je bil na Jesenicah izvoljen za župana **Valentin Markež** kot pristaš **SLS**, more presoditi le tisti, ki vsaj malo pozna te-danje razmere: izredno močan je bil rdeči tabor in velik vpliv je imela liberalna stranka. Toda **Valentin Markež** je vztrajal v borbi, ter užival zaradi svoje sposobnosti in poštenosti vsesplošen ugled. Ko se je začela komunistična revolucija, se komunistom ni posrečilo, da bi ga umorili, kakor so njegova zvesta sodelavca **Petra Arneža** in **Bertonclja**. S sedmimi otroki sta sedanja zlatoporočenca odšla na begunsko pot. Na Koroškem sta ju zadela dva huda udarca. Zgubila sta oba najstarejša sinova: **Tinko** je zbolel in umrl, **Ivan** pa je bil vrnjen in je delil usodo pomorjenih domobrancev.

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnosti

Družinska sreča. V družini **Bernarda Antonica** in ge. **Emilie** roj. **Barbagrigia** so dobili hčerko. Krstil jo je g. **Matko Borštnar** na ime **Dalila Edith**. **Botra** sta bila **Luis Oscar Moza** in **Aurora Camara**.

V župni cerkvi svete **Rite** v **Boulogne** je bil krščen **Gustav Daniel Tašner**, **Janeza** in **Rite** roj. **Malatesta**. **Botra** sta bila **Fernando Malatesta** in **Lojze Tašner**. Krstni obred je opravil g. **Matko Borštnar**. Srečnima družinama iskreno čestitamo.

BUENOS AIRES

Gospod župnik **Vinko Zaletel** iz Koroške je zopet med nami v Argentini. Prišel je iz daljne Afrike preko Brazilije. V soboto, 13. t. m. so ga sprejeli na letališču na Ezeizi njegovi osebni znanci in prijatelji. V imenu vse slovenske skupnosti v Argentini pa ga je

Vsak teden ena

ROKA IN ROŽA

Jože Udovič

Ptica leti s perutnjo svetlobe, svelloba poje z njenim glasom.

Roka in roža: ljubezen gleda z odprtim cvetom tvoje srce.

Po begunskih letih sta prišla v Argentino s petimi otroki: s hčerka **Mijo** in **Majdo**, ter sinovi **Jožetom**, **Cirilom** in **Francijem**. **Valentin** je začel s težaškimi delom in dvignjeno glavo. Takoj je dal tudi svoje sposobnosti na razpolago **Društvu Slovencev**, postal njegov odbornik in pomagal pri reševanju vseh mogočih začetnih težav.

Po nekaj letih je najprej vzel v najem, nato pa kupil v Merlu zemljišče, ki je znano pod imenom „**Markeževina**“, katere gostoljubnost je užival prenekateri Slovenec. Tam živi z očetom in materjo hčerka **Mija**, ki je znana po svojem delu kot učiteljica v slovenskih tečajih, ter sinova **Franci** in **Ciril**. Prvi je končal farmacijo in biokemijo na buenosaireski univerzi, **Ciril** pa je odličan član Slovenskega gledališča in po-žrtvovalen misijonski delavec. Sin **Jože**, dolgoletni član pevskega zbora **Gallus** in odbornik Zedinjene Slovenije je poročen z gospo **Majdo** roj. **Žitnik**, ima pet otrok in živi z družino v **Carapachayu**; hčerka **Majda** je poročena z **Jožetom Hočevarjem**, s katerim ima dva otroka in živi v Slovenski vasi.

Slovesnost zlate poroke je bila v nedeljo 14. t. m. v Merlu. Pripravili so jo v zahvalo staršem njuni otroci. Povabljeni so bili najožji sorodniki ter prijatelji. Najprej je bila v cerkvi sv. **Jožefa** v **Libertad** koncelebrirana sv. maša, katero so darovali: **msgr. Anton Orehar**, župnik **Matija Lamovšek**, župnik **Gregor Mali**, pater **Ciril Petelin**, župnik iz **Vogre Vinko Zaletel**, župnik **Škrbec Jože** in sal. duhovnik **Tone Rant**, kateremu je bil **Valentin Markež** birmanski boter v taborišču. Obred zlate poroke je opravil **msgr. Orehar** in je že v cerkvi zlatoporočencema čestital z izbranimi besedami globokih misli.

Tako zlatoporočenca kakor svatje so prejeli sv. obhajilo v obeh podobah. Med sv. mašo so peli vsi navzoči, kar je lepoto slavja še posebej dvignilo; videli smo solze sreče in zahvale, pa tudi solze bridkosti, ko so vstajali spomini na žrtve, ki sta dala zlatoporočenca.

Po cerkvenem obredu je bilo na **Markeževini** slavnostno kosilo. Na steni lepo okrašena prostora sta viseli tudi sliki pokojnih sinov **Tinka** in **Ivana**. Tako je bila vsaj v duhu zbrana vsa družina. Najprej je 7 vnukov — pet sinov sina **Jožeta** in dve hčeri **Majde**, deklamiralo pesem, ki jo je za to priložnost spesnil g. župnik **Mali**. Nato je v imenu vseh javnih delavcev, predvsem pa političnih prijateljev izrekel čestitke in zahvalo **Stare Miloš**. Sledila sta mu s čestitkami **msgr. Novak** ter **rev. Ladislav Lenček**. Župnik **Gregor Mali** je prebral pesem, ki jo je spesnil za zlatoporočenca. Končno se je zahvalila staršem v imenu vseh otrok **gdč. Mija** za vse, kar so prejeli od njih: življenje in vzorno krščansko in narodno vzgojo.

Kosilo je nato potekalo v slavnostnem in prijateljskem razpoloženju.

Naslednji dan, 15. septembra, prav na obletnico poroke, pa se je vsa družina podala k **Lujanski Materi** božji na božjo pot.

Vsem zlatoporočencem čestita tudi Svobodna Slovenija.

pozdravil predsednik Zedinjene Slovenije g. **Božo Stariha**. Navzoči so bili tudi zastopniki nekaterih domov. Predavanja spremljana s skioptičnimi slikami, ki jih je imel g. župnik med nami leta 1961, so še vsem dobro v spominu. Zato je razumljivo, da vlada tudi sedaj že veliko zanimanje, kaj bo letos povedal g. župnik iz svojega potovanja. Saj je v Afriki med drugim obiskal več slovenskih misijonarjev.

Dobrodošel med nami
č. g. župnik
Vinko Zaletel
Zedinjena Slovenija

Editor responsable: Milos Stare
 Redactor: José Kroselj
 Redacción y Administración:
 Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
 T. E. 69-9503
 Argentina

Correos Argentinos Central (B)
 FRANQUEO PAGADO
 Concesión N° 5775
 TARIFA REDUCIDA
 Concesión N° 3824
 Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 996.221

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1969: za Argentino \$ 2.700.— Pri pošiljanju po pošti \$ 2.800.—; ZDA in Kanada 13 USA dolarjev; za Evropo pa 15 USA dolarjev za pošiljanje z avionske pošte. — Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Bs. Aires. T. E. 33-7213

Dr. FRANC KNAVS
 ODVETNIK
 Lavalle 1290, p. 12, of. 2, Capital
 T. E. 35-2271
 Uradne ure od 17—20
 Na telefonu tudi dopoldne (10—12)
 Luján, Alte. Brown 100
 T. E. 105 ali 516
 V petek in soboto od 9—13

Učiteljski zbor lepo vabi vse šolske otroke, starše in prijatelje mladine na

PROSLAVO OB 20-LETNICI SLOVENSkih ŠOL

- Spored ob 16 uri
- skupna sv. maša
- beseda ob dvajsetletnici
- igra „Šola v nebesih“

Ob dvajsetletnici bo spregovoril predsednik Zedinjene Slovenije, g. Božo Stariha. Igrali pa bodo otroci iz Slovenske vasi.

Kraj: Slovenska hiša

UNIV. PROF.

DR. JUAN BLAZNIK
 špecialist za ortopedijo in travmatologijo

ordinira v torek, četrtek in soboto od 17 do 20

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed.
 Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855

NOVA GALLUSOVA PLOŠČA
 slovenskih narodnih pesmi je pred izidom

V predprodaji jo lahko naročite po znižani ceni 1.200 pesov v Dušnopastirski pisarni, pri agenciji „Bled“, v urarni Lipušček, Almaguete 2559, San Justo, pri gospe Koritnik, Villa Devoto, ter pri vseh članih pevskega zbora.

Lepa plošča je prelepo darilo ter izreden užitek!

MLADINSKI DAN
 28. SEPTEMBRA 1969

- 9.30 Sv. maša
- 10.30 Turnir v nogometu
- Kosilo
- 15.00 Nastopi vseh skupin
- 18.00 Prosta zabava s sodelovanjem orkestra

“THE GOLDENTONES”

SDO

Slovenska vas

SFZ

Pakete za božič

Kakor tudi denarna nakazila najbolje in najceneje odpošilja

JADRAN PAK

Ulica Monte 2049, višina Rivadavije 6.400
 (Omnibus 132 in 133 do Carabobo 700)
 Uradne ure od 15 do 19, ob sobotah od 10 do 12.
 Pismena naročila in denarna nakazila na: ZDENKA KALEČAK
 Casilla No. 340, Correo Central — Buenos Aires
 VSE POŠILJKE SO ZAVAROVANE

POD NAJUGODNEJŠIMI POGOJI

na obroke po 36 mesecev brez naplačila

POHIŠTVO:

Spalnice — jedilnice — oprema za dnevne sobe — kuhinjska oprema vzdane omare — posamezni deli pohištva — vodni grelci — žimnice Springwall, Multimol, Suavegom, Pirelli, Hogarik, Loudes

VSE ZA DOM:

Hladilniki — televizorji — gramofoni — kombinadi — pralni stroji štedilniki — peči — kolesa — loščilci — radijski sprejemniki — likalnik! — mešalci — toplotni regulatorji zraka — šivalni stroji Necchi, Codeco.

Velika izbira stereofonskih kombinadov: Ranser, Emerson, Panoramic, Zenith, Hide, Park, Laybe, Champion, Paladin, Winco, Kenia

PLOŠČE

Še posebej opozarjamo na izredni pralni stroj LUKY s 5-letnim jamstvom

MUEBLERIA EZEIZA

nasproti železniške postaje Ezeiza

in podružnica

Muebles Luky

Avenida 25 de Mayo 136

C. Spagazzini

IV. Prosvetni večer Zedinjene Slovenije

KOROŠKA IN NJENI OBIČAJI

Predava in spremlja s skioptičnimi slikami

č. g. župnik

VINKO ZALETEL

Petek 19. sept. 1969 ob 20. uri v gornji dvorani Slovenske hiše

Vljudno vabljeni!

Slomškov dom

v nedeljo, 28. septembra, ob 18

LEPOTE KOROŠKE

SKIOPTIČNO PREDAVANJE

PREDAVA č. g. VINKO ZALETEL

Vsi rojaki lepo vabljeni!

VELIKA SANMARTINSKA TOMBOLA

v nedeljo, 5. oktobra, popoldne ob pol štirih

30 dragocenih tombol. Prva: STEREOFONSKI KOMBINADO (vredn. 150.000 pesov)

100 lepih činkvinov.

Ob vsakem vremenu.

Tablice po \$ 100.—

Po tomboli ljudska veselica s sodelovanjem orkestra

„The Goldentones“

SLOVENSKA HRANILNICA Z. Z. O. Z.

C. C. SLOGA Ltda.

Bartolomé Mitre 97

T. E. 658-6574

Ramos Mejía

Ustroj podjetja

je naslov predavanja g. Tineta Selana v soboto 13. septembra 1969 ob 21 v hranilničnih prostorih.

K predavanju toplo vabimo že poslušajoče in tiste, ki mislijo na ustanovitve samostojnih podjetij.

Uradne ure so v torek, četrtek in soboto od 16—20

Pravna posvetovalnica, ki je vodi dr. Vital Ašič, posluje vsako prvo soboto v mesecu od 17—19.

Z nepopisno bolečino v duši naznanjamo prijateljem in znancem, da je umrla naša dobra sestra, svakinja, teta in stara teta, gospa

Milena Marija Pleskovič, roj. Rigler

učiteljica v Črnučah

Zlato je nosila v svojem srcu, poštenje in ljubezen.

Rada nas je imela, in imeli smo jo radi, zato tako trpimo ob njeni prezgodnji smrti.

Brat Radivoj Rigler, svakinja Adriana, nečakinja Marjeta z možem in hčerka ter nečakinja Monika.

V domovini žalujejo za njo soprog ing. Milovan Pleskovič, hčerka Damjana, sin Ivan, mama Albina Rigler, roj. Kovač, brat dr. Leo Rigler z družino, sestra prof. Danica Rojnik, roj. Rigler z družino in ostali sorodniki.

Sporočamo vsem znancem in prijateljem, da nas je po dolgotrajni bolezni dne 9. septembra 1969, previdena s svetimi zakramenti za vedno zapustila naša ljuba žena, mama, tačča in stara mama

gospa Ivana Krajinik roj. Ruper

K zadnjemu počitku smo jo položili ob številnem spremstvu dne 10. septembra 1969 na pokopališče Villegas, San Justo.

Zahvaljujemo se vsem rojakom in sosedom, ki so se prišli posloviti od rajnice; č. g. prelatu Francetu Novaku, č. g. dekanu Cirilu Milavcu in č. g. patru Petelinu za molitve ob krsti; č. g. dr. Lojzetu Starcu za večkratno podelitev sv. zakramentov za časa bolezni; posebno zahvalo č. g. Janku Merniku za zadnjo popotnico, za molitve ob krsti, za spremstvo pogreba ter za izredno ganljive besede ob odprtem grobu. Nadalje č. g. Marku Mavriču in č. g. Francetu Himmelreichu za pogrebno mašo in spremstvo. Dr. Tinetu Debeljaku (Jamnikovemu Tinetu) za prelep poslovilni nagovor ter g. Venclju Dolencu za venco.

Našo rajno priporočamo vsem v blag spomin in molitev.

Zalujoči:

mož Jože;

sinova Jože in Tone z družinama;

hčere Ivanka por. Štrubelj, Rezka por. Kepic, Marija por.

Razinger, Francka por. Miklič, Poldka por. Mavrič z družinami.

Buenos Aires, Bariloche, Waukegan

OBVESTILA

Petek, 19. septembra 1969:

IV. prosvetni večer Zedinjene Slovenije ob 20. uri v mali dvorani Slov. hiše s predavanjem č. g. župnika V. Zaletela o koroških narodnih običajih. Predavanje bo spremljano s skioptičnimi slikami.

Sobota, 20. septembra 1969:

8. kulturni večer Slovenske kulturne akcije bo točno ob osmih v gornji dvorani Slovenske hiše. V okviru zgodovinskega odseka bo predaval prof. dr. Tine Debeljak o temi „Samoodločba narodov in pravica do odcepitve v marksističnem smislu.“

V Slov. hiši ob 17.30 v tečaju o družbenih vedah: Pavle Fadiga — Politične stranke v svetu.

V Slovenskem domu v San Martinu ob 20 prijateljsko tekmovanje šahistov Slomškovega doma in Slov. doma v San Martinu.

Na Pristavi sestanek za fante in dekleta.

Nedelja, 21. septembra 1969:

V Slovenski hiši ob 16 v okviru Slomškove proslave 20-letnice slovenske šole v Argentini igra „Šola v nebesih.“

Sreda, 24. septembra 1969:

Seja voditeljskega sveta šolskega odseka Zedinjene Slovenije ob 19.30 v Slovenski hiši. Ob 18.30 bo sestanek za sestavo berila za 5. in 6. razred.

Četrtek, 25. septembra 1969:

Redno mesečno predavanje slovenskih mater in žena bo ob 16.30 v Slovenski hiši. Predaval bo g. Božidar Fink „Ob mejah življenja“.

Sobota, 27. septembra 1969:

SKAD vabi člane in prijatelje na razgovor o teatru ki ga bo vodil g. Jeločnik ob 19.

Nedelja, 28. septembra 1969:

Družinsko srečanje v Slomškovem domu. Opoldne na razpolago asado nato tekme v odbojki. Prijave za asado pri odbornikih doma. Vabljeni člani in prijatelji Slomškovega doma. Sv. maša bo ta dan izjemoma ob 11. uri. Ob 18 pa nam bo č. g. Vinko Zaletel kazal skioptične slike o lepotah Koroške.

Članice SDO in člani SFZ San Martin se bodo zbrali po sv. maši ob 10 v Slovenskem domu okoli „okrogle mize“, da se pogovore o sodobnih mladinskih vprašanjih. Vabljeni vsi sanmartinski fantje in dekleta.

Mladinski dan s celodnevni programom v Slovenski vasi.

Nedelja, 5. oktobra 1969:

Velika sanmartinska tombola in ljudska veselica v Slov. domu v San Martinu.

Sobota, 25. oktobra 1969:

Proslava narodnega praznika 29. oktobra in dneva slov. zastave v Slov. hiši. Proslava bo posvečena 50-letnici ustanovitve slovenske univerze. Začetek s sv. mašo ob 7 zvečer.

PO SPORTNEM SVETU

Celjan Branko Vivod je na mednarodnem lahkoatletskem tekmovanju v Celovcu zmagal s skoku v višino z 206 cm in izenačil letošnjo najboljšo slovensko znamko v tej panogi, njegov klubski tovariš Kocuvan je zmagal v tekah na 100 metrov z 10.7 in na 400 m s 48.3. Na tekmovanju so nastopili atleti iz Avstrije, Jugoslavije, ČSSR, Turčije, Italije, Norveške in ZRN.

Na mednarodnem tekmovanju jadralnih letal—dvosedov v Poitiersu, Francija, sta Vine Žakelj in Ico Kodrič premagala vso francosko in nemško jadralno elito.

Tretja jugoslovanska himalajska odprava ki se je 14. avgusta z avtomobili odpeljala iz Ljubljane, je imela na turško-iranski meji smolo. Na izredno slabi cesti je prevrnil drugi kombi s 4 člani odprave. Vozilo je bilo hudo poškodovano, potniki niso na srečo imeli hušjih prask. Opremo so preložili na preostali vozili, razbiti kombi so zavlekli prav do iranske meje. Štirje člani odprave so po nezgodi poskušali nadaljevati pot z avtobusom in letalom, da bi prišli pravočasno v New Delhi, kjer jih čaka vodja odprave na Anapurno II., Aleš Kunaver.

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público

Pta. baja. ofic. 2
 Cangallo 1642 Buenos Aires
 T. E. 35-3827

Dr. Tone Žužek

ADVOKAT

Uraduje od 17.30 do 19.30 ure.
 Ponedeljek, sredo, petek.

Lavalle 2331, 5° p. Of. 10
 T. E. 47-4852